

Alışıyor İşte İnsan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Ekim 2013

İrtifa kaybetmekte
Saklı umutlar.
Peyderpey azalırken tüm dostlar,
Hüzün sardı dört bir yanı,
Garip bir duygu ama
Seviyorum hüzünlü yanımı.
Serzeniş değil benimki,
Belki bir itiraf;
Geçmişten damlayan,
Yitik anılar.

Her birinde sen,
Her birinde hüzün,
Her birinde özlem
Saklı iken.
Sarıyor başımı
Kara bulutlar,
Alışıyor işte insan,
Ne varsa canını yakan.
Korkmuyorum,
Asla da korkmadım,
Yalnız kalmaktan.

İyiyim böyle,
Seviyorum yalnız düşleri.
Bana dair, bize dair,
Sevgi, nefret
Ne varsa kalbi fetheden,
En kötüsü
Kavuşamamaktan
Doğan hasret.
Kavuşmak; kime, neye;
Beklemek ise
Bir ömür boyu,
Bilemeden bu hikâyenin sonunu.